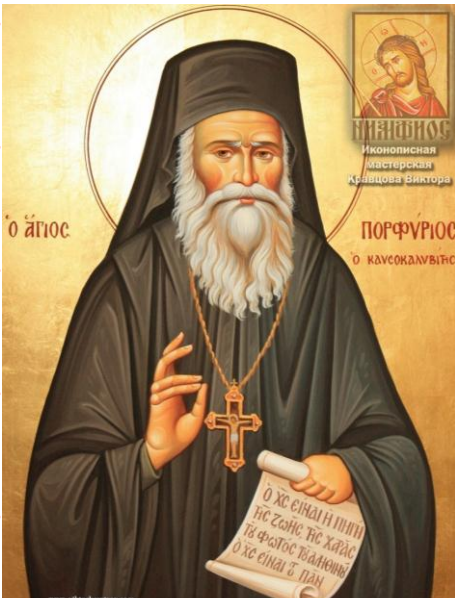


Ci mai curând, având îndrăznire către Cel Care a spus „Eu sunt Calea, Adevărul și Viața” (Ioan 14, 6), cu multă smerită cugetare și cu sufletul zdrobit, să săvârșim această lucrare. Deoarece, când cineva este izbăvit de înfumurare și de dorința de a plăcea oamenilor, chiar dacă întreaga oștire a demonilor s-ar porni la luptă cu el, nici măcar să se apropie de el nu va putea, după învățătura Părinților. Iisus să fie dulcea lucrare a inimii tale; Iisus să fie desfătarea limbii tale; Iisus să fie răsuflarea ta; și nicicând să nu te sature chemându-L pe Iisus. Fiindcă din această neîncetată și prea dulce pomenire a lui Iisus se vor sădi, vor crește și se vor face pomi mari în inima ta cele trei mari virtuți teologice: credința, nădejdea și dragostea. Sufletul care Îl iubește pe Iisus, întrucât Iisus este în ceruri și nu este văzut, până când va ajunge să-L vadă și să se desfăteze de El, nu-și poate ostoi dragostea sa către Dânsul altfel, decât prin neîncetata aducere-aminte a sfântului Său nume, strigând totdeauna cu dragoste și lacrimi și durere a inimii: Iisuse al meu, Iisuse al meu iubit!

(Sfântul Nicodim Aghioritul, „Lumea rugăciunii”, Ed. Kalamos.)

Când te amărăști și te răzvrătești...



Sf.Cuv. Porfirie Kavsokalivitul
(1906-†1991), icoană

Cu toții cunoaștem războiul gândurilor, pe care îl poartă diavolul împotriva noastră.

Când, așadar, la un moment dat, l-am întrebat pe Gheronda Porfirie despre chestiunea aceasta, ne-a spus: ”Voi mergeți mai departe pe drumul vostru. Diavolul vine cu gândurile lui și vă trage de mânecă ca să vă dezorienteze. Voi să nu vă întoarceți înapoi și să începeți să stați de vorbă cu el sau vă contraziceți cu el. Să mergeți mai departe pe drumul vostru. El vă va trage de mânecă în continuare, dar voi să mergeți mai departe pe drumul vostru și la un moment dat se va plictisi el și să vă lăsa în pace”.

Într-o zi, fiind copleșit de gânduri de amărăciune din pricina unor oameni care mă judecau pe nedrept, Gheronda a tras semnalul de alarmă și m-a avertizat cu privire la atacul pe care îl sufeream, după cum mi-a spus. I-am obiectat că nici nu am zis, nici nu am făcut ceva împotriva celor ce mă judecau, ci doar gândeam negativ, fără să mă exteriorizez și, astfel, fără să supăr pe cineva.

Atunci Gheronda mi-a descoperit încă o taină a luptei duhovnicești, spunându-mi: ”Să nu te răzvrătești împotriva nici unei judecăți nedrepte care vine asupra ta, nici măcar în sinea ta. Acesta este un lucru rău! Răul începe de la gândurile rele. Când te amărăști și te răzvrătești, fie și numai în gând, îți pierzi așezarea duhovnicească. Îl împiedici pe Duhul Sfânt să lucreze și îngădui diavolului să facă un rău încă și mai mare. Tu totdeauna să te rogi, să iubești și să ierți, alungând din tine orice gând rău”.

Așadar, Gheronda Porfirie învața că gândul nostru rău față de un semen al nostru, pe de o parte ne întinează nouă sufletul ca păcat, iar pe de altă parte îi face rău sau îi poate face rău și respectivului. Gândul rău transmite o putere rea, care îl influențează pe celălalt, după cum, pe de altă parte, rugăciunea îl poate ajuta. Desigur, toate aceste lucruri trebuie înțelese corect din perspectiva învățaturii Bisericii despre existența duhurilor viclene și bune și despre lucrarea acestora. Lucrarea duhurilor viclene este dezbinarea, minciuna, tulburarea, discordia și altele, iar a celor bune este slujirea celor care se îngrijesc să moștenească Împărăția lui Dumnezeu. Gândul rău nu poate fi ascuns, el îl influențează negativ față de noi pe acela despre care gândim rău, chiar dacă ne aflăm departe unul de altul, chiar dacă el nu conștientizează motivul pentru care ajunge să aibă ceva împotriva noastră. Suntem datori, așadar, să fim ”curați cu inima”, curați nu numai de fapte rele, ci și de gânduri rele, mai ales de ținerea de minte a răului și de amărăciune.

(<https://www.pemptousia.ro>)